

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- สอนโดยเน้นให้เข้าใจเรื่องบาปในรูปแบบและชนิดต่างๆ โดย
- ให้คริสตชนรู้จักแยกแยะระหว่าง พยศชั่วประการสำคัญหรือบาปต้นๆ และบาปทั่วไป
- บาปหนักและบาปเบา
- ทั้งนี้เพื่อเน้นให้คริสตชนหลีกเลี่ยงบาปเสมอ และประพฤติคุณธรรมเสมอ

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ (อสย 43:16-21)

- ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ เรียกร้องให้เข้าใจความหมายของการการสร้างใหม่ของพระเจ้า เพราะอดีตนั้นเป็นอดีตไปแล้ว แต่จำเป็นต้องมั่นใจในการสร้างใหม่ของพระเจ้า
- “อย่าไปจดจำสิ่งที่ล่วงเลยมาแล้ว อย่าคิดถึงสิ่งที่ได้ทำมาก่อน” ความหมายนี้ไม่ได้หมายถึงให้ลืมเสีย แต่หมายถึงสิ่งที่กระทำไปในอดีตนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญเท่ากับการมั่นใจในพลังของพระเจ้า ความสามารถของพระเจ้า หรือกล่าวได้ว่า พระหัตถ์ของพระเจ้านั้นมีพลังและเพียงพอที่จะยกอุปสรรคหรืออดีตทั้งหลายให้หมดไปเสีย
- พระเจ้าสามารถ “เปิดทางในทะเล สร้างวิถีน้ำให้ปั่นป่วน” นี่เป็นภาพสะท้อนของเหตุการณ์แห่งการอพยพออกจากอียิปต์ เมื่อมีทะเลขวางกั้นดูเหมือนว่าประชากรของพระเจ้าจะพบทางตันและรถม้าของอียิปต์ก็ไล่ล่า
- ถ้าจะให้ภาพสรุปคือ ความเป็นทาสและผู้กดขี่ไล่ตามหลัง และทะเลก็ขวางด้านหน้า แต่ทว่าประสบการณ์คือ พระเจ้าสามารถเปิดทะเล ทำให้มันแยกออกเพื่อพวกเขาเดินข้าม และที่สุดรถม้าทั้งหลายของอียิปต์ที่แสนจะทรงพลังก็จมอยู่ที่นั่นหมด
- นี่คือพระหัตถ์ของพระเจ้า พลังของพระองค์อย่างแท้จริง พระเจ้าสามารถทุกสิ่ง ตรงนี้ต่างหากที่ประชากรของพระเจ้าควรจดจำให้ได้ และสรรเสริญพระองค์ ไม่มีอะไรยากเกินกว่าที่พระเจ้าจะปลดแอก หรือกอบกู้ประชากรของพระองค์

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวฟิลิปปี (ฟป 4: 8-14)

- เปาโลกล่าวกับชาวฟิลิปปีถึงความแน่ใจของตนเอง ความมั่นใจของท่าน และเสริมกำลังให้กับคริสตชนชาวฟิลิปปี ถึง ความสามารถและความยิ่งใหญ่ไร้สิ่งใดเปรียบของ “พระคริสตเจ้า”
- ท่านแน่ใจว่าพระคริสตเจ้าคือเป้าหมายและคือเหตุผลแท้ของชีวิต พระองค์คือคุณค่าแท้ของชีวิตของท่านและของบรรดาคริสตชน ความชอบธรรมทั้งหลายของท่านนั้นล้วนมีหลักปักแน่นอยู่ที่พระคริสตเจ้าผู้เดียว ขนาดที่กล่าวได้ว่า ถ้าไม่มีพระคริสตเจ้า ชีวิตของท่านก็ไร้ค่าและไร้ความหมาย

- ดังนั้น เปาโลเน้น “ความเชื่อ” ในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรง “กลับคืนพระชนม์” แม้พระองค์สิ้นพระชนม์แต่ก็กลับคืนชีพ ดังนั้น ความเชื่อนี้ทำให้ร่วมส่วนในความสามารถของพระองค์ ทำให้มีความหวังที่จะได้กลับคืนชีพจากความตายเหมือนพระองค์นั่นเอง
- ดังนั้น เมื่อพระคริสต์เจ้าเป็นเป้าหมาย การกลับคืนชีพของพระองค์เป็นหลักชัยและความหวัง เปาโลจึง “มุ่ง” โดยไม่มองข้างหลังอีกต่อไป (เราทราบชีวิตหลังของเปาโลนี่เป็นอย่างไร ท่านเปียดเปียนคริสตชนเช่นไร)
- แต่ว่าบัดนี้เมื่อท่านได้รู้จักพระองค์ ท่านเชื่อในพระองค์ ท่านไม่มองอดีต หรือกล่าวได้ว่าอดีตนั้นไม่มีความหมายเมื่อเทียบกับเป้าหมาย คือพระเยซูเจ้าที่เป็นหลักชัย
- เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าทำแต่เพียงอย่างเดียว คือ ลืมทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหลังเสีย มุ่งอย่างสุดกำลังไปหาสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า” นั่นคือมุ่งไปสู่พระเยซูคริสต์เจ้า

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น (ยน 8: 1-11)

- บริบทของพระวรสารนักบุญยอห์น หญิงที่ถูกจับขณะล่วงประเวณี ถูกนำมาต่อหน้าพระเยซูเจ้า นางถูกกล่าวหาและดูเหมือนเป็นความจริง นางเป็นคนบาปและบาปหนักตามธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส
- พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเรียกร้องให้พระเยซูเจ้าต้องตัดสิน โดยอ้างถึงประสพการณ์และอดีตของนาง เพราะนางเป็นคนผิดประเวณี และตามธรรมเนียมบัญญัติของโมเสสนางต้องรับโทษถึงตายด้วยการทุ่มด้วยหิน
- แต่ดูเหมือนพระเยซูเจ้ามิได้ตัดสินนางตามที่พวกเขาเรียกร้อง พระองค์มีท่าทีที่ดูเหมือนรอคอยให้บรรดาผู้กล่าวหาได้คิดถึงตนเอง “พระองค์ก็ลง เอานิ้วพระหัตถ์ขีดเขียนที่ดิน” ดูเหมือนพระองค์ไม่ได้ใส่ใจ หรือไม่ได้ตอบสนองพวกเขาที่มาฟ้อง หรืออาจเป็นไปได้ว่า ขณะที่พวกเขากำลังกล่าวหานางนี้ พระเยซูเจ้าทรงกำลังให้เวลาเพื่อว่าพวกเขาจะได้คิดถึงไม่ใช่เพียงอดีตของนาง แต่ควรคิดถึงอดีตของตัวเอง
- ดังนั้น เมื่อพวกเขายังเข้าชี้มูลถามพระองค์ พระองค์จึงตรัส “ถ้าในพวกท่าน ผู้ใดไม่เคยทำบาปเลย ก็ให้ผู้นั้นเอาหินทุ่มนางเป็นคนแรกเถิด”
- จากนั้นพระองค์ทรงก็ลงเขียนที่ดินเหมือนเดิม ซึ่งดูเหมือนว่าเป็นเวลาที่พวกเขาต้องพิจารณามโนธรรมของตน (และถ้าจะคิดสักหน่อย คงมีหลายคนในพวกนี้เคยทำผิดกับหญิงคนนี้หรือคนอื่น ๆ ด้วยกระมัง) เพียงแต่ว่าพวกเขาตัดสินนาง โดยที่ไม่ได้คิดถึงและสำนึกหรือยอมรับอดีตของตน
- ที่สุด คำตอบคือพวกเขาก็ทะยอยกันออกไปทีละคนสองคนจนหมด ที่สำคัญเริ่มจากคนเฒ่าคนแก่ก่อน ตรงนี้น่าพิจารณา คงเป็นเพราะอดีตของพวกเขายาวนานกว่า และแน่นอนความผิดพลาดหรือบาปก็คงจะมีมากกว่า กล่าวคือมีประสบการณ์ที่ผิดพลาดมากกว่า

- ประเด็นสำคัญ คือ หญิงคนนั้นก็คนหนึ่งที่มีอดีตที่เป็นความผิด เป็นบาป และดูเหมือนเป็นบาปหนักในสายตาของชาวยิวตามบัญญัติของโมเสส แต่ทว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเจ้าพระองค์สามารถเปิดทางสว่าง เหมือนเปิดทางเดินแห่งกลางทะเลที่ปั่นป่วน พระองค์สามารถทำให้คนบาปนี้มีอนาคตที่จะก้าวเดิน ด้วยความสามารถของพระองค์
- พระองค์ตรัสพระวาจาเพื่อยกบาปของนาง “เราก็มองโทษเจ้าเหมือนกัน ไปเถิด และอย่าทำบาปอีก”
- ใช้นางมีบาป มีอดีตที่ผิดพลาดจริง แต่พระเยซูเจ้าทรงยกบาปของนาง ไม่มองโทษ ทรงให้อภัยพร้อมกับเรียกร้องให้นางก้าวเดินไปโดยไม่ทำบาปอีก ไม่ย่ำซ้ำรอยอดีตของนางอีกต่อไป
- ดังนั้น เราเห็นพลังและความสามารถไร้ขอบเขตของพระเยซูเจ้าต่อบาปของมนุษย์ พระองค์จึงเป็นเป้าหมาย หรือหลักชัยที่เราคนบาปต้องมุ่งไปหาเพื่อรับการอภัยจากพระองค์

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าคือหลักชัยของเราพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงเปิดทางชีวิตให้กับเราได้ อย่างแน่นอน เราต้องมั่นใจ รัก และวางใจในพระองค์ พร้อมทั้งแสวงหาพระองค์เพื่อรับการอภัย
- พระองค์เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยเราจากบาป จากการเป็นทาสของบาปและความตายตลอดนิรันดร์ เพราะพระองค์เองทรงร่วมชีวิตกับเรามนุษย์ ร่วมในความตายและทรงกลับคืนพระชนม์
- พี่น้องที่รัก เทศกาลปัสกากำลังจะมาถึง เวลาสำคัญคือการฉลองปัสกา การกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า อาทิตย์หน้าเป็นวันอาทิตย์ไบลาน เป็นการเข้าสู่สัปดาห์พระทรมาน เราจะระลึกและซึมซับความหมายของความตายและการกลับคืนชีพของพระองค์
- จึงควรที่จะใช้เวลาไม่ใช่หรือที่เราจะมั่นใจในพระองค์ เชื่อในพระองค์ และแสวงหาพระองค์เพื่อรับความรอดพ้นจากบาป
- ดังนั้น จำเป็นไม่ใช่หรือที่เราจะเข้าฟังพระบารมีของพระองค์ เพื่อให้พระองค์ตรัสกับเราเช่นกันว่า “เราก็มองโทษเจ้าเหมือนกัน ไปเถิดและอย่าทำบาปอีกเลย”
- คงเป็นเวลาที่ดีที่สุดที่เราจะไม่ตัดสินใคร นอกจาก ตัดสินตัวเราเอง ไตร่ตรองตัวเราเองแต่ละคน เพื่อสำนึกถึงบาปของเรา ถึงความผิดบกพร่องหรือความขาดของเรา ทั้งนี้เพื่อรับพระกรุณาจากพระเจ้า
- และที่สำคัญ เมื่อเรามั่นใจในการยกบาป และพลังของพระองค์ เราฟังที่จะขอภัยพระเจ้าและไม่ “ติดใจในบาป” หรือ “ติดกับอดีตอีก” แต่มุ่งหน้าดำเนินชีวิตในการแสวงหาพระเจ้า ในการทำตามน้ำพระทัยของพระองค์
- พี่น้องที่รักสิ่งที่สำคัญที่เราต้องเชื่อและวางใจ คือ พระองค์สามารถยกบาปและความผิดของเราได้เสมอ เพียงแต่เรายอมรับพระองค์ “กลับใจ” มาหาพระองค์โดยทางพระสงฆ์ผู้แทนของพระองค์ เพื่อขอรับการยกบาปทั้งมวล

- สุขสันต์วันพระเจ้า สุขสันต์ที่สุดเพราะพระเจ้าสามารถปลดเราจากบาปทั้งมวล ดังนั้น จงเชื่อในพระองค์ และที่สำคัญพี่น้องที่รัก จงกล้าที่จะเข้ามาหาพระองค์ มาสารภาพความผิดได้ก็ตามเพื่อรับการอภัยจากพระองค์
- อย่าลืมว่าการรับศีลอภัยบาปนั้นเป็นเวลาที่น่ายกที่สุดของชีวิตคริสตชน เหมือนหญิงคนนั้นที่คงจะอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์อย่างเงียบ รู้ตัวถึงความผิด ยอมรับ และได้รับเสียงแห่งการให้อภัยจากพระองค์
- พี่น้องจำได้ใช่ไหมว่าเมื่อไปรับศีลแก้บาป พระสงฆ์กล่าวบทยกบาปว่าอะไร “อาศัยศาสนบริการของพระศาสนจักร ข้าพเจ้าจึงอภัยบาปทั้งสิ้นของท่าน เดชะพระนาม พระบิดา พระบุตรและพระจิต” พี่น้องเชื่ออย่างสุดจิตใจไม่ใช่หรือว่า พระนามของพระเจ้านิรมลและพลังเหนือบาปและความตายเสมอ จงยินดีเถิดที่เราได้รับพลังแห่งการอภัยของพระเจ้าเสมอ